

Dødsfald

Fra Drøbak meddeles at Mikal Bell sidst lørdag er død i sit hjem, Aaslund ved Drøbak, 71 år gammel.

Mikal Bell var født i Selbu i Trøndelagen. Ganske tidlig kom han ut fra hjemmet. Drev saa en tid som omreisende handelskar paa Nordland, Troms og Finmark. Senere var han ansat som handelsbestyrer i Sørreisa i flere aar.

Paa Finsnes var en kjøpmann Henriksen fra Tromsø begyndt handelsforretning. Da denne saa solgte stedet for at reise til Amerika, kjøpte Mikal Bell dette sted.

Og her var det da at han kom til at nedlegge den meste del av sit livsirke.

Usedvanlig evnerik og langt fremme for sin tid i oplysning og med det kjendskap til folk og forholde som han hadde erhvervet, sig gik det snart fremover med forretningen.

Da han for 3 år siden solgte Finsnes, hadde stedet faat veiforbindelse med oplandsbygderne, med Sørreisa, Rossfjord og Gibostad.

Det hadde i aarrækker hat anløp av samtlige hurtigruter og andre rutebaater, og hadde likesaa faat større betydning for gjennemgangstrafik av post og passagerer.

Finsnes ansaas saaledes for et av de bedste handelssteder i Troms fylke. Det var da ogsaa en noksaa høi pris hr. Bell fik for stedet da han solgte det paa grund av tiltagende alderdom.

Han trak sig tilbake da han merket at kræfterne svigtet. Al nattevaakingen og det slitsomme liv med ekspeditionen av ruteskibene i alslags veir, ved siden av alt arbeide med forretningen hadde vel bidrat sit til at knække den kraftige mand.

Dette var en selvfølge, at en mand saa rigt utrustet med evner og oplysning som Mikal Bell blev meget benyttet til offentlige gjøremaal. Han blev aldeles overlæsset med hvert av den slags.

I sin hjemstedskommune Lenvik var han i en aarrække medlem av herredsstyre, formandskap og bygdens ordfører. Likesaa medlem av ligningsnævnd, overligningsnævnd, fattigstyrer og skolestyre.

Særlig nedla han et godt og betydeligt arbeide for skolens og kommunikationsvæsenets utvikling. Han deltok meget i politikken og tilhørte venstres mest radikale fløi.

I de senere aar blev han dog mere konservativ og saa mere skeptisk til alt fremskridt. Det er vel undskyldeligt og naturligt, og kan vel bli tilfælde med nogen hver av os, naar alderdommens skygger senker sig over vor livskveld.

Vi mindes helst hr. Mikal Bell fra hans mandoms dage, da han stod i sin fulde kraft og kjempet saa mange gode tak for utvikling og fremskridt paa saa mange områader — ofte desverre mot det mørkeste trangsyn og snæversyn - mot gold konservatismus og reaktionær bakstræv.

Nu, da han har faat lagt ned vandringsstaven og faat hvile fra alt stræv, vil vor bygds befolkning mandjævnt, trods meningsforskjel og avvikende opfatning ofte om dagens brændende spørsmaal, nu takke ham for hvad han har gjort for bygdens utvikling paa saa mange omraader.

Vi ønsker fred over Mikal Bells minde.